

П С Я Л О М Ъ 38. (по Слав. 13.)

Псаломъ Давидовъ, за възпоминаніе.

- 1 ГОСПОДИ, въз ярость-тѣ си да ма не окличишь,
Инто въз грѣвъз-тѣ си да ма накажешь.
- 2 Защото стрѣлы-тѣ ти са закихъ въз мене,
И ржка-та ти тежи върхъ мене.
- 3 Нѣма здравіе въз плоть-тѣ ми, отъ грѣвъз-тѣ ти :
Нѣма миръ въз кости-тѣ ми, поради грѣхъз-тѣ ми.
- 4 Защото беззаконіа-та ми надминяхъ надъ главъ-
тѣ ми :
Както тежко време натегнахъ на мене.
- 5 Смердѣтъ и гноятъ са раны-тѣ ми,
Поради безсміе-то ми.
- 6 Пострадахъ, погзренихъ са свѣтъмъ :
Весь день ходѣхъ нажаленъ.
- 7 Защото всички-тѣ ми вътрешности сѣ запалены,
И нѣма здравіе въз плѣтъ-тѣ ми.
- 8 Разволхъхъ са и прѣмногo изнемошѣхъ :
Рыкаѣхъ отъ ѹтѣсеніе-то на сърдце-то си.
- 9 Господи, прѣдъ тебе є всичко-то ми желаніе,
И въздыханіе-то ми не са крые отъ тебе.
- 10 Сърдце-то ми трепери, сила-та ми ма остава :
И видѣлина-та на очи-тѣ ми, и тѣ не є съ мене.
- 11 Пріятели-тѣ ми, и ближни-тѣ ми отстоятъ отъ
ранъ-тѣ ми,
И роднини-тѣ ми стоятъ отъ далечъ.
- 12 И оубѣзи които искатъ асшъ-тѣ ми тсратъ сѣти за
мене :
Оубѣзи които искатъ зло-то ми, говорятъ лъжавство,
И прѣговарѣтъ лъсти весь день.
- 13 Но азъ като глѣхъ, не чѣхъ,
И съмь като нѣмъ, който си не отвара ѹста-та.
- 14 И съмь като челоуѣкъ който не чѣе,
И нѣма обличеніе въз ѹста-та мѣ.